

בית משפט לענייני משפחה בחדרה

תמ"ש 19291-12-15 ***** ואח' נ' היועץ המשפטי לממשלה-משרד הרווחה
והשירותים החברתיים חיפה

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט טל פפרני

התובעות

1. ***** ת.ז. *****
2. ***** ת.ז. *****

נגד

היועץ המשפטי לממשלה-משרד הרווחה והשירותים
החברתיים חיפה

הנתבע

***** ת.ז. ***** יליד *****

הקטין

חקיקה שאוזכרה:

[חוק בית המשפט לענייני משפחה, תשנ"ה-1995](#)

כתבי עת:

[רות זפרן, "של מי אתה ילד?", הפרקליט, כרך מו \(תשס"ג-תשס"ד\) 311](#)

מיני-רציו:

* ביהמ"ש לענייני משפחה קיבל תביעה למתן צו הורות פסיקתי, ללא עריכת תסקיר, הקובע כי התובעת 2 – בת זוגה של האם הביולוגית (התובעת 1) – הנה אמו הנוספת של הקטין, ותירשם כאם נוספת במרשם האוכלוסין. הצו מקבע את המצב הקיים למעשה ועולה בקנה אחד עם טובתו של הקטין.

* משפחה – הורות – צו הורות פסיקתי

* משפחה – אמהות – הכרה באמהות

.

תביעה למתן צו הורות פסיקתי או פסק דין הצהרתי, ללא עריכת תסקיר, אשר ייקבע כי התובעת 2 הנה אמו הנוספת של הקטין, ותירשם כאם נוספת במרשם האוכלוסין. התובעות 1 ו-2, בזוגיות מזה כ-11 שנים, חולקות משק בית משותף ונושאות תעודת זוגיות מטעם משפחה חדשה. בתקופת החיים המשותפים הרתה התובעת 1 באמצעות תורם זרע מתורם אנונימי שנבחר על ידי התובעות יחד. מאז

שנולד הקטין התובעות משמשות לו כשתי אימהות לכל דבר ועניין. המשיב הותיר את ההכרעה בשאלת הצורך בעריכת תסקיר בנסיבות מקרה זה לשיקול דעת ביהמ"ש

ביהמ"ש לענייני משפחה קיבל את הבקשה מהטעמים הבאים:

סמכותו של ביהמ"ש לענייני משפחה למתן פסק דין להורות הנה מכח סעיף 1[4] לחוק ביהמ"ש לענייני משפחה, ומכח הדינים הכלליים של מדינת ישראל, תוך בחינת טובת הקטין הספציפי העומד בפניו.

בבג"צ 6569/11 בעניין טבק, נדונה שאלת זכאותו של ההורה הלא ביולוגי להירשם במרשם האוכלוסין. באותו עניין, הביעה כבוד הנשיאה מ. נאור עמדתה, לפיה בין היתר, כי עדיף לילד כי תושג הכרעה משפטית מחייבת בעניין מעמדו כלפי ההורה שאינו הורה ביולוגי. קביעה משפטית ברורה של בימ"ש לענייני משפחה כי יחסיהם של ההורה הלא-ביולוגי והילד הם יחסי הורות לכל דבר ועניין – בין אם היא נעשית בצו אימוץ או ב"צו הורות פסיקתי" – תמנע כל טענה עתידית שהיחסים אינם יחסי הורות. באותו עניין, נאמר על ידי השופט ס. ג'ובראן, בין היתר, כי מדיניות הכללית הנהוגה, הדורשת בכל אחד ממסלולי ההורות האפשריים, בישראל ומחוצה לה, מבני הזוג בני אותו המין להוכיח את "אמיתות" הורותם בבימ"ש, ובו בזמן יוצרת "חזקת אמיתות" להורות של הורים הטרוסקסואלים היא מדיניות מפלה אשר לצד הפגיעה העמוקה בכבוד ובשוויון, פוגעת גם בזכות החוקתית הקיימת לכל אדם לחיי משפחה. בהקשר זה, ברי, כי מערכת היחסים ההורית אינה תוצר בלעדי של המעשה הפיזי, דוגמת לידה, והיא מושתתת על הזיקה הרגשית שבין המטפל (Care Giver) לילד. שאלת נשיאת העובר או קיומו של מטען גנטי משותף אינה משפיעה באופן ממשי על הזיקה שבין ההורה לילדו.

לאחר אותו פסק דין, התרחבה המגמה ובכתי המשפט לענייני משפחה החלו ניתנו מספר פסקי דין בהם הורה ביהמ"ש על צו הורות, גם ללא צורך בתסקיר עו"ס.

לעמדת ביהמ"ש גם בנסיבות מקרה זה, יש מקום לתת צו הורות פסיקתי המצהיר על אמהותה של התובעת 2 כלפיי הקטין ואין צורך בקבלת תסקיר. מתן צו כאמור מקבע את המצב הקיים למעשה ועולה בקנה אחד עם טובתו של הקטין. ניכר כי התובעת 2 משמשת לקטין כאם ומביעה רצון וכוונה אמיתית ליחסי הורות ולקבל על עצמה חובות הוריות. התובעות היו שותפות לאורך כל תהליך ההפריה, ההיריון והלידה והן שותפות להורות על הקטין בכל דבר ועניין. בנסיבות אלו לא נמצא צורך בקבלת תסקיר שכן הדבר עלול להאריך ולסרב את ההליך שלא לצורך ובנוסף להגביר את העומס המוטל ממילא על השירות למען הילד.

פסק דין

עניינו של פסק דין זה, בתביעה למתן צו הורות פסיקתי או פסק דין הצהרתי, ללא עריכת תסקיר, אשר ייקבע כי התובעת 2 (להלן: "*****") הנה אמו הנוספת של הקטין, ותירשם כאם נוספת במרשם האוכלוסין.

רקע עובדתי:

1. התובעות 1 ו-2, בנות זוג משנת 2005 ועד היום. משנת 2006 התובעות מתגוררות יחד.

2. בשנת 2006 עברו התובעות לגור יחד בדירה שכורה ב****, בשנת 2010 עברו לגור בקיבוץ **** לצורך טיפול באמה של התובעת 1. יצוין כי התובעות התקבלו לקיבוץ כזוג והוצע להן מסלול לקבלתן כחברות ולהקמת בית בו. משנת 2012 ועד היום מתגוררות התובעות באזור****.
3. התובעות חולקות משק בית משותף כולל שכר דירה, חשבונות שוטפים, רכב וביטוחים, למעט חשבונות בנק נפרדים וזאת בשל היותן עצמאיות. התובעת 1 (להלן: "****") עובדת כ****, ובעלת קליניקה פרטית ב****. בנוסף, עוסקת ב****. התובעת 2 מלמדת קורסים ב**** ומוכרת ****. התובעות צרפו חוזה שכירות עליו הן חתומות, שובר ארנונה הנושא את שמן ותעודת זוגיות מטעם ארגון "משפחה חדשה".
4. בתקופת החיים המשותפים הרתה **** באמצעות תורם זרע מתורם אנונימי. לדברי בנות הזוג, תהליך הכניסה להריון ארך כשנתיים במהלכן הן נשאו יחד בכל התשלומים עבור הבדיקות הגנטיות, מנות הזרע, ההזרעות ובדיקות ההריון. צוין כי התורם נבחר על ידי התובעות יחד, תוך התחשבות בנתונים הפיזיים שתאמו, בין היתר, למראה של התובעת 2. בנוסף, פעלו התובעות יחד לאורך כל התהליך, לרבות בבחירת הרופא, מעקב ההריון, בבדיקות, בחירת מקום הלידה ובלידה.
5. ביום **/**/** נולד הקטין, ומאז שנולד משמשות לו התובעות כשתי אימהות לכל דבר ועניין, הן אחראיות לגידולו, רווחתו, שלמותו ובריאותו. התובעות חולקות את הטיפול בקטין, לרבות ביקור במרפאת טיפת חלב, קופת חולים, בחירת משפחתון, תשלום המשפחתון ולקידוח הקטין אליו.
6. לאחר לידת הקטין, שינו התובעות במשרד הפנים את שם משפחתן כך שכל אחת הוסיפה את שם משפחתה של האחרת. הקטין נושא את שם המשפחה של התובעות במשותף.
7. במסגרת התביעה ציינו התובעות את השותפות והמחויבות האחת כלפיי השנייה לאורך תקופת חייהן המשותפים וכן לאחר הלידה כאשר **** הייתה מעל לשלושה חודשים במצב רפואי מורכב בעקבות הלידה והופעת תסמינים של פעילות יתר של בלוטת התריס. לדבריהן, בתקופה שלאחר הלידה ועקב מצב הרפואי של התובעת 1, טיפלה התובעת 2 באופן רציף בקטין עם עזרה מאמה ומדודתה של התובעת 1. התובעות חולקות את האכלת הקטין בכל שעות היממה ואת הטיפול בו.

8. לטענת התובעות, הן החליטו כי התובעת 1 תכונה "אמא" והתובעת 2 תכונה "mommy" זאת בשל הולדתה בארה"ב ועלייתה לארץ בגיל 10 והחלטה לדבר עם הקטין בעברית ואנגלית.

9. בנוסף, צוין כי בכל מקום בו גרו התובעות הכירו בהן כתא משפחתי וכי לשתייהן קשר עמוק עם המשפחה המורחבת.

10. לטענת התובעות, מועד הגשת התביעה נבע מן העובדה כי לאחר הלידה המצב הרפואי של התובעת 1 היה לא תקין וארך זמן עד שאובחנה וטופלה.

11. התובעות מבקשות ליתן צו הורות פסיקתי או פסק דין הצהרתי, ללא תסקיר.

12. לטענת התובעות, הכרזה על התובעת 2 כהורה לקטין, תיתן "חותמת חוקית" למציאות חייו, והיא משרתת את טובת הקטין ומקנה לו תחושת ביטחון ויציבות רגשית וכלכלית.

13. התובעות מפנות לפסיקה התומכת בהכרה בהורות בן או בת זוג של האב או האם הביולוגיים ולפסק דינה של כבוד השופטת סיגלית אופק ב"אמ"צ (מחוז ת"א) 245-01-14 [פורסם בנבו].

14. לדברי המשיב, דרך המלך לגיבוש עמדתו ולמתן החלטה שיפוטית בעניין כינון יחסי הורות פסיקתית הינה באמצעות תסקיר, שהוא הכלי הטוב ביותר, המקצועי והאחראי, באמצעותו ניתן לבחון את המצב לגופו ולהגיע להמלצות ראויות ונכונות עבור הקטינים.

15. עם זאת, המשיב הותיר את ההכרעה בשאלת הצורך בעריכת תסקיר בנסיבות מקרה זה לשיקול דעת בית המשפט, והפנה ל"רמ"ש 21487-02-16 בו קבע בית המשפט המחוזי בחיפה כי שאלת הצורך בתסקיר נבחנת על ידי בית המשפט בהתאם לנסיבות המקרה הספציפי העומד בפניו.

16. על מנת לבחון באופן בלתי אמצעי, ולהתרשם מטענות הצדדים, הוריתי על קיום דיון בפני, אשר התקיים היום 18/4/16, ובו שמעתי טענות הצדדים בהרחבה, לרבות את התובעות בעצמן.

17. התרשמתי כי מדובר בבנות זוג המשמשות אימהות לקטין לכל דבר ועניין. מדובר בבנות זוג אשר בזוגיות מזה כ-11 שנים במהלכן תהליך הבאת הקטין לעולם ארך כשנתיים. ***** העידה כי "אני האם של הקטין הזה מבחינתי, אחד האמהות, אני ההורה השני ו***** האם הביולוגית ולכן הרגיש לנו נכון לבקש צו הורות, הוא הבן שלנו." התרשמתי כי *****

רואה בקטין בנה לכל דבר ועניין וכי היא מוכנה לקבל על עצמה את חובותיה כהורה נוסף לקטין. גם ***** העידה בדבר חשיבות הסדרת הרישום עבור הקטין כך: ".....אחת הסיבות המרכזיות שחשוב לנו לקבל זאת כי אנו באמת מרגישות שכרגע היום מבחינה חוקית יש משהו שאומר אם חלילה קורה לי משהו יכול להיות מצב ש***** בעצם לא יכולה לתת ל***** את מה שהוא צריך מההורה שלו, בטחון שחלילה צריך לקחתו למיון או שתחתום על משהו, לא כתוב לה בת.ז. שלה שהיא אמו וזה יכול ליצור בעיה. אנו גם מכורח החיים שעברנו עד כה והאובדנים, חיים יכולים להשתנות ברגע והאחריות שקיימת בכל מקרה תהיה בכל מקום ש***** נמצאת בו עם ***** ול***** שיהיה הביטחון שאמו ההורה שם בשבילו ולא משנה מה...."

הכלל המשפטי:

18. סמכותו של בית המשפט לענייני משפחה למתן פסק דין להורות הנה מכח סעיף 41[4] לחוק בית המשפט לענייני משפחה, תשנ"ה – 1995, ומכח הדינים הכללים של מדינת ישראל, תוך בחינת טובת הקטין הספציפי העומד בפניו.

19. בבואו להכריע בכל סוגייה בה מעורבים קטינים, על בית המשפט להביא בראש ובראשונה את טובתו של הקטין הספציפי הניצב בפניו. כדברי כבוד השופט ארבל בעניין בע"מ 27/06 פלוני נ' פלונית, [פורסם במאגרים המקוונים] [פורסם בנבו]: "עקרון על הוא זה והוא ניצב כעיקרון מנחה בודד בסוגיות משמורת ילדים, מבלי שיישקלו לצדו באופן עצמאי שיקולים אחרים" שיקול טובת הקטין הנו: "עמוד האש ההולך לפנינו, על פי צו המחוקק וצו המצפון, היא טובת הקטין". [ראה רע"א 1841/08 מפי כבוד השופט א. רובינשטיין] [פורסם במאגרים המקוונים] [פורסם בנבו] [וראה גם בג"צ 5227/97 דוד נ' ביה"ד הרבני הגדול בירושלים, פ"ד נה(1) 413 (1998)]. כמו כן, נפסק כי "טובת הילד" אינה שאלה ערטילאית או תיאורטית, אלא נוגעת היא בילד הספציפי שעניינו נדון, בנסיבות חייו ובמערכת המשפחתית שהוא מכיר. [ראה ע"א 2266/93 פלוני, פורסם במאגרים המקוונים, [פורסם בנבו], וגם ע"א 10280/01 ירוס-חקק נ' היועמ"ש, פורסם במאגרים המקוונים [פורסם בנבו]].

20. בעניין בג"צ 6569/11 טבק נ' משרד הפנים [פורסם במאגרים המקוונים] [פורסם בנבו], נדונה שאלת זכאותו של ההורה הלא ביולוגי להירשם במרשם האוכלוסין. באותו עניין, הביעה כבוד הנשיאה מ. נאור עמדתה, אותה ניתן ליישם גם במקרה דנן כדלקמן:

"41. לבסוף, רואה אני מקום לומר מילים אחדות על הזכות להורות ומשמעותה לענייננו. בשורה ארוכה של פרשות נפסק כי הזכות להורות היא מזכויות היסוד של האדם בישראל, כחלק מטבעו של כל אדם, מחירותו ומכבודו (ראו, לאחרונה, בפסקאות כה-כט לפסק

דינו של חברי השופט א' רובינשטיין ב**בג"ץ 4077/12** פלונית נ' משרד הבריאות [פורסם בנבו] (5.2.2013), ובאסמכתאות הרבות הנזכרות שם; בקשה לדיון נוסף נדחתה – **דנג"ץ 1403/13** פלונית נ' משרד הבריאות [פורסם בנבו] (9.6.2013).....”

”43. עם זאת, אף שאין זה מתחייב כחיוב שבדין לפנות לבית המשפט לענייני משפחה כדי לזכות ברישום של ההורה השני, דומה כי יכולה להיות בכך תועלת ממשית. עדיף לילד כי תושג הכרעה משפטית מחייבת בעניין מעמדו כלפי ההורה שאינו הורה ביולוגי..... כפי שהובהר לאורך ההליכים, לאחרונה ניתנים בבתי המשפט לענייני משפחה אף ”צווי הורות פסיקטיים”, כאשר נחה דעתו של בית המשפט, על יסוד הראיות המוצגות לו, כי לפניו הורות שיש לקובעה בצו..... המשיבים בעמדתם הבחינו בין פסקי הדין של בית המשפט לענייני משפחה בהם ניתנים ”צווי הורות פסיקטיים”, היינו צווים הדומים במהותם לצווי הורות לפי חוק הפונדקאות הישראלי, לבין פסקי דין הצהרטיים על אבהות או אמהות (כדוגמת שני המקרים האחרונים שצוינו לעיל). ספק בעיניי אם יש הבדל של ממש בין השניים, שהרי על פני הדברים, מקור הסמכות ליתן את שני סוגי הצווים הללו הוא אחד – סמכותו הכללית של בית המשפט ליתן פסקי דין המצהירים על אבהות ואמהות.”

”44. כפי שציינתי פנייה לבית המשפט לענייני משפחה יכולה להסיר כל ספק בדבר יחסי ההורות בין ההורה הלא-ביולוגי לילד, וכך לחסוך התדיינויות משפטיות אפשריות עתידיות. קביעה משפטית ברורה של בית משפט לענייני משפחה כי יחסיהם של ההורה הלא-ביולוגי והילד הם יחסי הורות לכל דבר ועניין – בין אם היא נעשית בצו אימוץ או ב”צו הורות פסיקטי” – תמנע כל טענה עתידית שהיחסים אינם יחסי הורות. הניסיון השיפוטי מלמד, למרבה הצער, כי טענות כאלה עלולות להתעורר אגב סכסוכים בין בני המשפחה, כגון סכסוכי ירושה, משמורת או מזונות חלילה”

”45..... מי שמבקש לגדל ילד צריך לדאוג להסדיר לא רק את מעמדו כאזרח ישראל אלא גם את מעמדו האישי, את המחויבות של הוריו אליו, ואת הגנת המעמד מפני מי שעשויים לכפור בו כגון ילדים ביולוגים של אחד מבני הזוג.”

באותו עניין, נאמרו על ידי כבוד השופט ס. ג'ובראן הדברים הבאים:

10. העולה מהמרובה, אם כן, הוא כי מדיניותה של המשיבה, בכל הנוגע להורות, מפלה זוגות בני אותו המין, וזאת, לצד מניעה מוחלטת מזוגות בני אותו המין מלפנות למסלול של פונדקאות בישראל. מדיניות כללית זאת, הדורשת בכל אחד ממסלולי ההורות האפשריים, בישראל ומחוצה לה, מבני הזוג בני אותו המין להוכיח את "אמיתות" הורותם בבית משפט, ובו בזמן יוצרת "חזקת אמיתות" להורות של הורים הטרנסקסואלים היא מדיניות מפלה. היא מעצבת את ההורות של בני הזוג בני אותו המין כהורות בספק, הורות חשודה, הדורשת "מתת" מיוחד של המדינה בדמות ההכרה בה. מדיניות זו מבקשת לעצב את הזוג ההטרנסקסואלי כ"טבעי", אשר לשם התערבות בהורותו על המדינה נטל כבד להוכיח את אי כשירות ההורים. מנגד, היא מטילה את הנטל על בני הזוג להוכיח את כשירותם להורות. מדיניות מפלה זו, לצד הפגיעה העמוקה בכבוד ובשיוויון, פוגעת גם בזכות החוקתית הקיימת לכל אדם לחיי משפחה. היא מתייגת קבוצת אוכלוסיה שלמה כמי שעל פי טבעה אינה כשירה להורות, כל זמן שלא הוכח אחרת. תפישה זו זכתה כבר בעבר לביקורתם של בתי המשפט (וראו [תמ"ש \(ת"א\) 38-12](#) פלונית נ' היועץ המשפטי לממשלה [פורסם בנבו] (9.11.2012), פסקאות 64-65 (להלן: פרשת פלונית), שם ציין בית המשפט כי "אין בידי לקבל את הטענה המשתמעת של ב"כ היועמ"ש [...] המטילה דופי כללי בתובעים [...] הטלת הדופי בתובעים אין לה מקום"). אף לגישתי, אין לקבלה."

14. בהקשר זה, ברי, כי מערכת היחסים ההורית אינה תוצר בלעדי של המעשה הפיזי, דוגמת לידה, והיא מושתתת על הזיקה הרגשית שבין המטפל (Care Giver) לילד (והשוו [בע"מ 5082/05](#) היועץ המשפטי לממשלה נ' פלוני [פורסם בנבו] (26.10.2005) (להלן: פרשת היועץ המשפטי לממשלה) פסקה 43 לחוות דעתו של הנשיא א' ברק). הורים מאמצים או הורים שילדיהם באו לעולם בסיועה של פונדקאית אינם הורים פחות "אמיתיים" מהורים שילדם נולד בדרך של הריון בת הזוג ותוך שימוש בזרעו של בן הזוג. שאלת נשיאת העובר או קיומו של מטען גנטי משותף אינה משפיעה באופן ממשי על הזיקה שבין ההורה לילדו. התפישה שעל פיה בשונה מהזכות להורות של הורים "אמיתיים", ההורות של הורים מאמצים או הורים במסלול של פונדקאות היא מעין "חסד" יש לדחותה."

24.....בהקשר זה, יוזכר כי בפסק הדין בפרשת ירדן-קק נקבע כי במקרה של בנות זוג שלאחת מהן ילד ביולוגי שלא נרשם כבנה של בת הזוג בעת הלידה, תוכל בת הזוג לאמצו באמצעות צו אימוץ מטעם בית המשפט (ויוזכר כי באותה הפרשה פנו בנות הזוג לקבלת צו אימוץ שש שנים לאחר הולדת הילד הראשון). בכך, השווה בית המשפט בין מעמדם של בנות זוג בנות אותו המין למעמדם של בני זוג הטרוסקסואלים שילדיו הביולוגיים של אחד מהם אינם רשומים כילדיו של ההורה השני (למשל, אם הילדים נולדו לפני הזוגיות, או שהאב לא נרשם כהורה בתעודת הלידה מכל טעם אחר). פסק הדין לא אישר את מדיניות המשיבה כי בנות זוג המולידות ילד במשותף, במסגרת הזוגיות, כאשר אחת מהן היא האם הנושאת, תחויבנה בקבלת צו אימוץ על מנת שבת הזוג הלא נושאת תוכר משפטית כאם של הילד. להיפך, פסק הדין קבע מפורשות כי יש לצמצם ככל הניתן את הפער בין המציאות המעשית, שבה בת הזוג היא האם בפועל של הילד, לבין ההכרה המשפטית בהורות. ברי, כי בדומה לכל ילד שנולד במסגרת תא משפחתי זוגי, במעמד הלידה יכולה האם הנושאת לציין את שם ההורה הנוסף של הילד, יהא מינו אשר יהא, ולהביא להכרה המשפטית במעמדו (ויוזכר, בקרב זוגות הטרוסקסואלים אף אם האב מתנגד לרישומו כאב, וטוען שאינו אביו של הילד, לא פעם לא יוכל הוא להסיר מעליו את חובותיו ההוריות וראו בהקשר זה רות זפרן "של מי אתה ילד? על פגמיו של ההסדר הקיים בדין הישראלי בשאלת קביעת האבהות" הפרקליט מו(ב) 311 (תשס"ג)). הלכה זו יפה אף לעניינו. דרישת צו האימוץ פוגעת פגיעה קשה ביותר בטובת הילד, ויוצרת מצב בו לאורך תקופה הנמשכת לא פעם שנים ארוכות אחד ההורים המטפלים אינו מוכר משפטית כהורה של הילד. היא אף יוצרת לא פעם חשש לפיצול סטטוס של הילד במדינות שונות בעולם (ראו פסקה 35 לחוות דעתה של חברתי המשנה לנשיא נ' נאור).

25. פער זה בין מציאות החיים לבין ההכרה המשפטית בה מוביל למצבים אבסורדיים בהם הורה אינו יכול לקחת את ילדו לטיפולים רפואיים ולבצע פעולות משפטיות בשם ילדו ובמקום בו בן הזוג הביולוגי הולך לעולמו, עלול ההורה בפועל שלא להיות מוכר כבעל משמורת על הילד. נדמה שאין צורך להרחיב מעבר לאמור באשר למחירים שפער זה מטיל על הילד ועל ההורים ודי בדבריה של השופטת א' פרקצ'יה שציננה כי "אין לאדם זיקה אנושית חשובה בחייו מהזיקה לילד, וכאשר ביטוי השייכות הזו נתקל באי-אמון

מובנה מצד הרשות הציבורית, הדבר מלווה בפגיעה אנושית שיש בה מן הפגיעה בכבוד האנושי" (ראו: בג"ץ 10533/04 ויט נ' שך הפנים [פורסם בנבו] (28.6.2011)). למול מחיר כבד זה, כפי שפורט לעיל, לא הוצג כל טעם ממשי המצדיק את דרישת צו האימוץ."

21. לאחר אותו פסק דין, התרחבה המגמה ובבתי המשפט לענייני משפחה החלו ניתנו מספר פסקי דין בהם הורה בית המשפט על צו הורות, גם ללא צורך בתסקיר עו"ס. ראה למשל: דברי כבוד השופט אליהו [בתמ"ש 21182-04-13](#), [תמ"ש 4355-08-13](#) [פורסמו במאגרים המקוונים] [פורסם בנבו]. [תמ"ש 63355-03-15](#) דברי כבוד השופט שקד [פורסם במאגרים המקוונים] [פורסם בנבו].

מן הכלל אל הפרט

22. לאחר שעיינתי בכל החומר המצוי בפני ושקלתי טענות הצדדים, סבורני כי דין התביעה להתקבל. להלן אפרט טעמי.

23. סבורני כי מתן צו הורות פסיקתי המצהיר על אמהותה של ***** כלפי הקטין מקבע את המצב הקיים למעשה ועולה בקנה אחד עם טובתו של הקטין. ניכר כי ***** משמשת לקטין כאם ומביעה רצון וכוונה אמיתית ליחסי הורות ולקבל על עצמה חובות הורות. ***** הייתה שותפה של ***** לאורך כל תהליך ההפריה, ההריון והלידה וכעולה מכתב התביעה היא שותפה להורות על הקטין בכל דבר ועניין. התובעות מנהלות משק בית משותף החל משנת 2006 ומהראיות שצורפו נראה כי הן חתומות יחדיו על הסכם השכירות (נספח ד'), גביית תשלומי הרשות מופנית כלפי שתייהן, הן נושאות תעודת זוגיות מטעם משפחה חדשה הנושאת את התאריך **/*/*, בהצעה לביטוח פרט על שם ***** רשומה ***** כמוטב ואף בטפסים מבית החולים רשומה ***** כנשואה+1.

24. בכל הנוגע להגשת תסקיר, מקובלים עלי דבריו של כבוד השופט אליהו בתק [תמ"ש \(ת"א\) 21182-04-13](#) א.ל נ' היועץ המשפטי לממשלה (פורסם במאגרים המקוונים) [פורסם בנבו] (11.3.2014) כדלקמן:

"למעלה מן הצורך אציין כי שימוש גורף ו"אוטומטי" בעריכת תסקיר יביא להארכת הזמן הארוך ממילא הנדרש לשרות למן הילד לשם הגשת תסקיר בתיקים בהם אכן יש אינדיקציה לצורך בקבלת תסקיר לשם הכרעה ו/או תיקי אימוץ בהם נדרש בית המשפט להכריז על הקטין כבר אימוץ."

25. אכן, בנסיבות מקרה זה, נראה כי אין צורך בקבלת תסקיר שכן הדבר עלול להאריך ולסרב את ההליך שלא לצורך. מהנתונים שהוצגו בפני עולה כי טובתו של הקטין היא ההכרה

בתובעת 2 כהורה נוסף. המשיב בתגובתו אינו מביע התנגדות אלא מותיר את שיקול הדעת לבית המשפט. בנוסף, קבלת תסקיר במקרה זה, יש בה כדי להגביר את העומס המוטל ממילא על השירות למען הילד, וגם בכך ניתן למצוא שיקול שיש להביאו בחשבון.

26. לפיכך, דין התביעה להתקבל. ניתן בזאת צו הורות לפיו התובעת 2 - ***** ת.ז. ***** הנה הורה נוסף של הקטין ***** ת.ז. ***** יליד **/**. אני מורה על רישום הקטין כבנה של התובעת 2 במרשם האוכלוסין בנוסף לתובעת 1. 27. ניתן לפרסם פסק הדין תוך השמטת פרטים מזהים.

המזכירות תמציא פסק הדין לצדדים ותסגור התיק.

ניתן היום, י' ניסן תשע"ו, 18 אפריל 2016, בהעדר הצדדים.

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)

טל פפריני 54678313/-

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה